

Til Pensioneringen har det ærede Fler-
tal stillet nogle Forslag, blandt andet om
faste Summer, beregnede for visse Funktio-
nærer, Togsførere og Konduktører. Det er
ganste nødvendigt; thi man maa have noget,
hvorefter man beregner deres Bidrag til
Pensioneringen, og efter, hvad de have tjent
i tidligere Aar. Jeg finder, det er meget hen-
sigtsmæssigt, men jeg skal gøre opmærksom
paa, at naar den ærede Ordfører sagde, at
disse Folk først saa Ansættelse i en senere
Alder og derved skilte sig f. Eks. fra Trafik-
assistenten eller Folk, som gaa ind i Tra-
fikken, saa er det ikke rigtigt. Disse Folk
kunne begynde fra neden af og ville her-
efter komme til at begynde som Stations-
dreng eller Stationskarle, saa Forholdet er
et og det samme. De kunne blive antagne i
en Alder af 18 Aar, saa de kunne i en meget
tidlig Periode komme til at faa 35 Aars
Tjeneste. Naar man under Nr. 19 har
stillet Forslag om en tidligere Aldersgrænse,
skal jeg ganste henstille, om man vil vedtage
det, men maa forbeholde mig at tage Kon-
sekvenserne deraf, hvis det vedtages, og det
Konsekvenserne, ikke blot for denne Lov, men
ogsaa for andre Love. Der er adskillige,
som efter min Mening staa paa Linie med
den, f. Eks. under Søfartsbatalningen, og
vil man vedtage dette, maa man være be-
rettiget til at tage Konsekvenserne, ogsaa i
andre Retninger; det maa man i det hele
med Hensyn til Lønnings- og Pensions-
bestemmelser.

Under Nr. 25 og 27 er der stillet Ven-
dringsforslag om, hvad der kan fremsættes
for Rigsdagen og hvad ikke. Det under Nr.
25 er absolut, det under Nr. 27 skal jeg ikke
sige noget imod, men under Nr. 28 forlan-
ger man, at Beretningen angaaende „Baner-
nes Drift med alt, hvad dertil knytter sig“,
skal forelægges et halvt Aar efter Regnskabs-
aarets Afslutning. Det kan ikke lade sig
gøre. Jeg har gjort Udvalget opmærksom
paa, at Beretningen indeholder en ret fuld-
stændig Statistisk, og det kunde jo være, at
det ærede Medlem burde have sin Opmærk-
somhed henvendt paa, om man virkelig ten-
der andre Institutioner, der et halvt Aar
efter Regnskabsaarets Udløb aflevere saa
fuldstændig en Statistisk som Jærnbannerne.
Der skal Tid til at udarbejde den, men ogsaa
til at faa sine Afregningsforhold med Ud-
landet i Orden. Jeg kan ikke gaa ind paa
dette halve Aar, som her er sat, men deri-
mod paa 8 à 9 Maanedere. Jeg kan altsaa
gaa ind paa, at Beretningen skal komme,
inden det Kalenderaar udløber, i hvilket Fi-
nansaaaret begynder, saa det kan vel ikke give

stor Staahej mellem os; thi de Standpunkt-
ter er der jo ikke stor Forskel paa.

Den ærede Ordfører nævnte, at der til
Udvalget var fremkommet adskillige Klager
over Mangel paa Ekspeditiohed. Det kan jeg
ikke tro. Udvalget kan jo dog ikke være et
Bureau for Klager, og har det modtaget
saadanne, kan jeg ikke se, at der kunde være
noget som helst at gøre ved dem andet end
meddele dem til Ministeren, saa skulde de
være blevne tagne under Overvejelse. Men
saa længe man ikke over for Ministeren har
sagt, hvori disse Klager bestaa, er der ikke
særlig Grund til at fremdrage dette Forhold
under Behandlingen her i Salen. Det kom-
mer til at lyde noget mystisk, og den ærede
Ordfører burde da have gjort mig bekendt
med, hvad man i den Retning ønsker. Dette
Lovforslags Ojemed maa for enhver Rigs-
dagsmand — og den ærede Ordfører ved-
fæntede sig det jo — væsentlig bethyde: Skal
Rigsdagen herefter have en langt større, en
virkelig Indflydelse paa Jærnbane driftens,
paa Jærnbanens Budget? Den ærede Ord-
fører vil jo vide, at Ministeren har været
til Yderlighed imodkommende med Hensyn
til den Indflydelse, man kan faa. Det, Mi-
nisteren maa kræve, er en Generaldirektør
med et virkelig Apparat, der sikrer hans
Selvstændighed og ikke gør ham til Toppen
i Kransekæden, og en Linieforvaltning for de
to Distrikter, saaledes at man ikke slaar
den jydsk-sjydske Linieforvaltning ihjel og
koncentrerer al praktisk Tjeneste i Køben-
havn, hvor det bliver til Departementstjeneste.
Det tror jeg ikke, denne Minister eller nogen
Minister vil komme ud over.

Den ærede Ordfører var saa god at ud-
tale en Anerkendelse af, at Forslaget ved-
blivende er blevet fremsat for Rigsdagen,
uagtet det ikke var lykkes at gennemføre
det de tre første Aar. Jeg ved ikke, hvor-
for den ærede Ordfører vil hde denne rent
formelle Anerkendelse; thi det forekommer
mig, at Regeringen ogsaa maa ønske denne
Sag gennemført, og det kunde da ikke falde
mig ind som Minister at indtage en saadan
Stilling, at jeg sagde: Vi kunne ikke blive
ved med den Ting, nu maa det have en Ende,
i alt Fald maa vi komme til en virkelig Be-
slutning af Rigsdagen! Den Anerkendelse
hynes jeg ikke har meget paa sig.

Jeg anerkender, at den ærede Ordfører
har gjort et stort Arbejde, og jeg tvivler
ikke paa, at dette Arbejde ogsaa har virket
til Enighed paa de Partier i Lovforslaget,
hvorom der er Enighed. Den ærede Ord-
fører har her faaet en ganste særegen Stil-
ling. Mig forekommer det, at den ærede